

Regeringen indgik den 27. februar 2006 politisk aftale med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om en kommunal finansieringsreform. Med aftalen, som i april er udmøntet som lovforslag, er der enighed om at gennemføre en samlet reform af den kommunale finansiering, så de nye kommuner i alle dele af landet får mere lige muligheder for ved en rimelig beskatning at tilvejebringe et serviceniveau, der imødekommer borgernes behov.

Endvidere sker der en fremtidssikring af finansieringssystemet, så det ikke alene imødegår nuværende uligheder mellem kommunerne, men også i kraft af dynamiske reguleringsmekanismer bliver i stand til at opfange skævheder, der senere måtte opstå. Samtidig er der taget hensyn til, at kommunerne også skal have en interesse i selv at skabe gode betingelser for vækst og beskæftigelse lokalt.

Ændringerne i finansieringssystemet ifølge lovforslag 194, som er vedtaget den 30. maj 2006, sigter på en mere ligelig økonomisk fordeling mellem kommunerne og på en forenkling af systemet. Med indførelsen af et nyt udligningssystem tages der fx i meget højere grad hensyn til ugunstigt stillede kommuners behov i selve udligningssystemet, og systemet vil således i større omfang opfange særlige forhold i de enkelte kommuner. Derfor omlægges en række eksisterende særordninger til bloktilskud, hvilket giver de mere ugunstigt stillede kommuner en større

grad af budgetsikkerhed, ligesom det giver et mere enkelt system.

Der introduceres en ny udligningsmetode, nettoudligning, som sikrer at udligningen sker ud fra en samlet vurdering af kommunernes beregnede skattemæssige overskud henholdsvis underskud i forhold til sit beregnede udgiftsbehov.

Samtidig foreslås det, at staten overtager hovedansvaret for at udjævne forskellene mellem landets kommuner. Det sker ved, at staten forlods af bloktilskuddet betaler størstedelen af de udligningstilskud, som den nye nettoudligningsmetode indebærer.

Der er enighed om, at særlige ordninger så vidt muligt omlægges til bloktilskud, men enkelte særordninger bibeholdes med den begrundelse, at det er vanskeligt i et generelt og automatisk system at tage højde for alle tilskudsbehov. Således opretholdes fx puljen til de særligt vanskeligt stillede kommuner, ligesom tilskuddet til de større øer i et vist omfang bevares.

De kommuner, der har de laveste skattegrundlag, har hidtil fået et ekstra udligningstilskud. Ordningen forbedres således, at der fortsat tages et særligt hensyn til ugunstigt stillede kommuner, men at dette sker på baggrund af en vurdering af kommunens samlede økonomiske situation, dvs. de også kompenseres for et højt udgiftsbehov.